

Tungotal – Språkets gåva

- 1 Kor 12:28-30** Glossa = språk (**Upp 14:6**). Vem ger gåvorna? Får alla troende tungotalets gåva?
- Apg 1:4-5, 8** Varför skulle lärjungarna få den Helige Andes kraft? För mission!
Problem: De talade bara ett språk. Men Jesus hade förutsett krisen och lovat en lösning (**Mark 16:15-17**).
- Apg 2:1-11** Vad hände när den Helige Ande föll över apostlarna? De fick förmågan att berätta för andra om ”Guds väldiga gärningar” på nya språk.
- 1 Kor 14:21-22** Vem är tungotalet till för? Det skulle ges för att sprida evangeliet till folkgrupper som inte förstod hebreiska. IE: Derek Morris
- Apg 10:43-46** När Kornelius hushåll fick den Helige Ande förstod Petrus och de andra vad som sades? På samma sätt som i Apg 2 (**Apg 11:15**).
- Apg 19:6** Var det begripliga ord som förmedlades när efesierna fick språkets gåva?
- 1 Kor 14:26-31** Många språk talades i hamnstaden Korint (**1 Kor 1:5**). De hade välsignats med många andliga gåvor, inklusive förmågan att tala olika språk. Men konflikter uppstod då medlemmarna i Korint ställde sig upp och predikade, bad, sjöng eller profeterade på det språk de välsignats med utan att det översattes. Vissa gjorde det även för att visa hur andligt överlägsna de var (**1 Kor 14:12**). Förvirring och oordning följde, och Paulus förmanade dem strängt (**1 Kor 13:1-5**).
- 1 Kor 14:5-13** Han yrkade på att alla i församlingen måste förstå det som bes/talas/sjungs för att de ska kunna bli uppbyggda.
- 1 Kor 14:14-25** Vad är Paulus huvudpoänger i texten? Vi ska alltid be, tala och sjunga i Anden (**Ef 6:18**, Rom 8:26-27) men samtidigt också med förståndet. Om vi tackar Gud måste det innebära att vi själva förstår vad vi säger (**v.16**). Men de som inte förstår språket jag tackar Gud på blir inte uppbyggd (**v.17**), mitt förstånd bär ingen frukt. Jag talar ut i tomma luften (**v.9**). Då är det bättre att jag ber tyst för mig själv, så att ingen hör (**v.28**).
- Matt 6:7** Det fanns ett falskt bönespråk/tungotal som hedningarna använde i vilket de många gånger själva inte förstod vad de sa. IE: Oraklet i Delfi, hinduismen, voodoo etc. Jesus varnade för detta och gav exempel på en intelligent, begriplig modellbön för sina lärjungar. En fara i det falska tungotalet är att många grundar sin frälsningsvisshet och andlighet på förmågan att rabbla obegripliga fraser i stället för på Kristus.
- APPELL** Om du har tagit del av detta i okunskap betyder det inte att du är besatt av onda andar eller att hela din religiösa erfarenhet varit falsk. Men Jesus vill föra oss in i en fullkomlig kunskap om sanningen. Är det din vilja att följa det ljus som Bibeln ger i den här frågan? Är du villig att säga till Gud: ”Herre, om detta inte är från dig, ta bort det ifrån mig.”?

INVÄNDNINGAR

1 Kor 14:2-5

Paulus ord i här är inte en förklaring om hur det borde vara, utan är en förklaring om hur beklaglig situationen var i Korint (jfr v.23 & 28). Hans poäng är att tungotalets gåva (förmågan att tala ett annat språk) inte har något syfte om det inte används för att förmedla någon uppbygglig, begriplig kunskap.

1 Kor 13:1

Läs v.2-3 också. Paulus sa inte att han faktiskt talade änglars språk. Han gör en hypotetisk överdrift för att visa att även om han kunde tala alla språk i världen, t.o.m. änglar språk, så vore det fullständigt meningslöst om han inte hade kärlek. Paulus talade fler språk än de alla (1 Kor 14:18). Men han kände inget behov av att visa upp det inför församlingarna han kom till. Hans mål var att bli förstådd (1 Kor 14:19).

Ellen White om det falska tungotalet: ”Några av dessa personer har utövat vad de kallar gåvor och säger att Herren har placerat dem i församlingen. De har ett meningslöst pladdrande som de kallar tungotalet. Det är okänt inte bara för människor utan också för Herren och hela himlen. Sådana gåvor framalstras av män och kvinnor, med stöd från den store bedragaren. Fanatism, falsk uppståndelse, falska tungotal och högljudda övningar har ansetts vara gåvor som Gud placerat i församlingen. Några har här blivit bedragna. Frukten av allt detta har inte varit god.” (Ellen White, *Testimonies for the Church 1*, s. 412)